

успѣшно нападалъ на Славяни те и былъ заради тяхъ страханъ. Поне отъ тогава веки по рѣдко са упомянува въ лѣтописи те Византійски, за бѣненіе то съ Славяни те. По миратъ (барѣша) (599) между Императора и хана Аварски Дунавъ назначенъ граница на владѣніе то, на Грецѣ те предоставлено право да преминуватъ презъ рѣка та противъ Славяни те. Аварѣ те обаче не увардили мира и не рѣдко са соединявали заедно сасъ Славяни те : повече е замѣчателенъ похода имъ подъ Византія (626). Вѣроятно и въ други походи Аварски участвовали Славяни те ; обаче независимостъ та имъ была изгубена, и востановила са тогава, кога то были покорены отъ Българѣ те основами те и особено царство.

§ 2. *Славяни те въ сегашка та Българія и по пататакъ на югъ, въ Эллада, Пелопонеса Малая Азія и прочее.*

На южна та страна Дунава показуватъ са Славяни почти въ това времи какъ и на сѣверна та. Исторически те преданія за тяхъ начинаватъ са отъ 5-я вѣкъ, отъ сказаніе то на Армянскія историкъ Моисея харенскіятъ, кои то е знаялъ, защо во Ора-